

„Věčně, Hospodine, stojí pevně v nebesích tvé slovo. Z pokolení do pokolení trvá tvá věrnost, upevnil jsi zemi a ta stojí. Podle tvých soudů vše stojí dodnes, to všechno jsou tvoji služebníci.“ (Žalm 119:89-91)

„Když pak uvidíte ‚znesvěcující ohavnost‘, o níž je řeč u proroka Daniela, jak stojí na místě svatém – kdo čteš, rozuměj – tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor; kdo je na střeše, ať nese-stupuje, aby si něco vzal z domu; a kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal plášť.

Běda těhotným a kojícím v oněch dnech! Modlete se, abyste se nemuseli dát na útěk v zimě nebo v sobotu. Neboť tehdy nastane hrozné soužení, jaké nebylo od počátku světa až do nynějška a nikdy již nebude. A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvole-ným budou ty dny zkráceny.

Tehdy, řekne-li vám někdo: ‚Hle, tu je Mesiáš nebo tam‘, nevěřte! Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět velika znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné. Hle, řekl jsem vám to předem.

Když vám řeknou: ‚Hle, je na poušti,‘ nevycházejte! ‚Hle, v tajných úkrytech,‘ nevěřte tomu! Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka. Kde je mrt-vola, slétnou se i supi.“ (Matoušovo evangelium 24:15-28)

Pokud jde o příchod Pána Ježíše, kolem něhož budeme shromážděni, prosíme vás, bratří, abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat.

Žádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn zatracení. Ten se postaví na odpor a ‚povýší se nade všechno, co má jméno Boží‘ nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce ‚usedne v chrámu Božím‘ a bude se vydávat za Boha. Nevzpomínáte si, že jsem vám to říkal, ještě když jsem byl u vás? Víte přece, co zatím brání tomu, aby se ukázal dříve, než přijde jeho čas. Ta nepravost již působí, ale jen skrytě, dokud nebude odstraněn z cesty ten, kdo tomu brání.

A pak se ukáže ten zlý, kterého Pán Ježíš ‚zabije dechem svých úst‘ a zničí svým slavným příchodem. Ten zlý přijde v moci satanově, bude konat kdejaký mocný čin, klamná znamení a zázraky a všemožnou nepravostí bude svádět ty, kdo jdou k záhubě, neboť nepřijali a nemilovali pravdu, která by je zachránila. Proto je Bůh vydává do moci klamu, aby uvěřili lži. Tak budou odsouzeni všichni, kdo neuvěřili pravdě, ale našli zalíbení v nepravosti.

Stále musíme děkovat Bohu za vás, bratří milovaní od Pána, že vás Bůh jako první vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu, abyste měli účast na slávě našeho Pána Ježíše Krista; k tomu vás povolal naším evangeliem. Nuže tedy, bratří, stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali, ať už slovem nebo dopisem. Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

(2. Tesalonickým 2:2-17)

Kdo čteš, rozuměj!

Je poslední neděle církevního kalendáře. Příští nedělí začíná advent tohoto roku. Nebudu si vymýšlet žádné zvláštní téma, ale poslechnu texty, které doporučují rozpisy staré církve. Většinou se na konci církevního roku na tyto texty káže. Jenže ta kázání vypadají různě. Buď se v duchu všelijakých konstrukcí mluví o tom, co slibují různé jízdny řády konce světa. A protože je v tom mnoho otázek, jak se dokreslují jednotlivé detaily těchto textů. A když se pak slíbené vyvrcholení neodehraje tak, jak se říkalo – prostě se to vymlíčí a nebo se vymyslí další konstrukce, jen aby člověk nemusel říct – já jsem se mýlil.

Já se radši přiznám hned na začátku, že většinu slov ze 24. a 25. kapitoly Matoušova evangelia či z dalších apokalyptických textů neumím vysvětlit. Ani pro posluchače evangelia nebylo všechno okamžitě jasné. Matouš vyrozuměl z Kristových úst poznámku „**Kdo čteš, rozuměj!**“ (24:15). Tj.: „Pozor! Není to tak jednoduché a je třeba respektovat souvislosti!“ Apoštolské varování před hladkými výklady, ve kterých je všechno hned jasné, se také nedá přeslechnout: „**Prosíme vás, bratří, abyste se nedali snadno vyvést z rovnováhy nebo vylekat nějakým projevem ducha nebo řečí či listem, domněle pocházejícím od nás, jako by den Páně měl už nastat.**“ (2. Tesalonickým 2:1n) Ani mně není všechno jasné, jen něčemu rozumím. Pokusím se to předat:

1. Nedopadne to dobře

Pán Ježíš mluví o tom, čemu alespoň trochu učedníci rozuměli. A co si čtenáři Matoušova evangelia dokázali vybavit.¹ Zdá se mi, že mluví o nesmírně neklidné době po smrti, vzkříšení a nanebevstoupení Pána Ježíše v samotném Judsku, Samařsku a Galileji. Jen si vezměte, že od narození Pána Ježíše se do roku 70 po Kristu - to je pád Jeruzaléma - vystřídalo 22 velekněží, počítaje od Ježíšovy smrti, tehdy vedl hebrejskou samosprávu velekněz Kaifáš, jich bylo 17! Dovedete si to představit v našich podmínkách třeba s prezidenty?²

A my? Ani my nespějeme do demokratického nebo jiného „nebe“, kde všechno půjde hladce, kde nikdo nebude lhát, krást a podvádět. To není cíl. Cíl je dobře popsán slovy Pána Ježíše Krista: „**A protože se rozmůže nepravost, vychladne láska mnohých. Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.**“ (Matoušovo evangelium 24:12n) Jsou dobrá východiska, je možné mnohé změnit a udělat lépe už teď. Ale finále všech dějin nedopadne dobře. Dobré řešení na této zemi není. Je jinde. Nevím kde, nevím, jak bude vypadat, ale bude to zcela jiná kapitola.

A nemusíme to teprve hořce objevovat a prožívat zklamání z vývoje tohoto světa. Komicky zní kňourání nad tím, že by celé kontinenty, unie a státy, samospráva či církve a sekty měly vypadat jinak. Nedopadne to tu na světě dobře. Pán Ježíš podle Matouše přidal poznámku: „**Hle, řekl jsem vám to předem.**“ (24:25)

2. Kristovi učedníci tu měli a mají svoji dobrou roli

Zdá se, že jsme jen spotřebiteli dějin, že se přes nás převalí a zdecimují nás chtě nechtě. Evangelium ale říká: „**A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny.**“ (24:22) Je to tedy jinak. Vykладаči na tato místa navěřeli všelijaké výklady, jisté ale je, že se tomu dá rozumět dvěma způsoby: První - Pro Boží lásku k nám, tedy shůry, bez našeho přispění budou ty dny pro všechny zkráceny. A nebo - to je ten druhý způsob - pro naši přítomnost v tomto světě, kde jsme jako sůl a světlo, budou ty dny pro všechny zkráceny. Něco musíme udělat. Podobně, jak se vydávají Poláci se zeleným světlem hledat běžence a zachraňují je podél hranic s Běloruskem.

A hodně toho můžeme udělat. Nemusíme říkat slova, která rozeštvávají a nemusíme dát průchod hněvu. Ale můžeme usmířovat, léčit slovem a nasloucháním. Vycházet vstříc a dávat hlas a možnosti uplatnění všem, kteří si myslí a dělají něco jiného a respektují základní pravidla soužití.

A apoštol přeje: „**Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.**“ (2. Tesalonickým 2:16n) Ona totiž „Pravda a Láska“ vítězí stále. A vítězila především na kříži, kde umřel Pán Ježíš, ač se to nezdá a my bychom si to představovali jinak. Tedy, máme jistou naději, že vše dobře dopadne, abych správně opravil ten začátek.

3. Nebude sporu, závěr bude pro všechny jasný

Evangelista připomíná dvě stránky příchodu Pána Ježíše. První, že půjde o globální věc. Z mezinárodní vesmírné stanice vidí astronauti stejně jen polovičku země. A vidí ji krásně. Francouzský astronaut Thomas Pesquet měl na ISS jistě další úkoly, ale vytrvale fotografoval snad jako nikdo jiný před ním (Thomasův fotokoutek). Ale příchod Pánův v závěru dějin bude viditelný všude, nejen

¹ Datovat vznik evangelia není jednoduché. Většinou se odhaduje 40-133 po Kristu, nejspíše někdy kolem roku 80 a Bar Kocbovo povstání (132-135) v reakci na Hadriánův plán postavit Jeruzalém s pohanským Jovovým chrámem na kapitolu...

² Jeden z nich, Ananiáš byl v úřadu dlouhých dvanáct let. Byla to však léta hrůzy, násilí, korupce a bezpráví. Tohoto velekněze sami Židé později honili a zavraždili. Jeho syn se stal vůdcem velké války před rokem 70 po Kristu.

Když byl před veleradou vedenou tímto veleknězem Ananiášem souzen apoštol Pavel: „**Nařídil velekněz Ananiáš těm, kdo stáli u Pavla, aby ho udeřili přes ústa. Nato se Pavel k němu obrátil a řekl: „Tebe bude bít Bůh, ty obilena stěno. Sedíš zde, abys mě soudil podle Zákona, a proti Zákonu rozkazuješ, aby mě bili?“** Ti, co stáli u Pavla, řekli: „**Troufáš si urážet Božího velekněze?**“ Pavel odpověděl: „**Nevěděl jsem, bratři, že je to velekněz. Víím, že je psáno: „Nebudeš tupit vládce svého lidu.“**“ (Skutky apoštolů 22:2-5) Fakt nevěděl? Nebo neviděl? Tato Pavlova slova spíše nasvědčují, že se jedná o politický sarkasmus, než o Pavlovu slabozrakost...

na půl zeměkoule. Nebude o něm sporu: „**Neboť jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka.**“ A zároveň - to druhé - bude lokální. Kdekoliv bude tělo, kdekoliv bude člověk, bude i On. Podobně jako GPS, či systém Galileo. K tomu mám taky příklad: Po jedenácti letech se zjistilo, že náš kostel na všech mapách stojí o metr jinde, než ve skutečnosti. Až GPS či Galileo to ukázal moderními přístroji geodetům tento měsíc. Ten globální polohový systém, ta nebeská džípíeska dokáže najít každého. Ježíš to řekl příslovím: „**Kde je mrtvola, slétnou se i supi.**“ (Matoušovo evangelium 24:27n) Supi nebo orlové, řecky *aetos*. Ne mozkomorové, ale služebníci Pánovi. To je hlas naděje. Nikdo nebude zapomenut, a nikdo se nevysmekne. Spravedlnost zafunguje. To je hlas jistoty a pokoje.

Tak ne všemu rozumíme. Ale něčemu ano. Předně to nespěje k lepšímu a náš Pán nám to neslíbil. Přesto, to bylo to druhé, může mnoho věcí jít lépe, když se do nich vložíme - a když je Pán nepochopitelně - pro naši přítomnost věci promění. A nakonec: Příchod Pánův nebude otázkou dohadů a soudních sporů. Žádná dohra. Bude jasno. Amen